

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 30 juli 2009 in zaken nrs. 08/31826 en 08/31832 in
de gedingen tussen:

mede voor hun minderjarige kinderen,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 28 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van nede voor hun minderjarige kinderen (hierna: de vreemdelingen), om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juli 2009, verzonden op 6 augustus 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 augustus 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de grieven 1, 3, 5 en 6 alsmede in het eerste deel van grief 4 is aangevoerd kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 en in het tweede deel van grief 4 klagen de vreemdelingen, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de bij de aanvragen van 19 september 2007 overgelegde stukken geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden behelzen. Voor deze overweging heeft de rechtbank, volgens de vreemdelingen, ten onrechte redengevend geacht dat, gezien een rapport van de Afdeling Falsificaten van de Koninklijke Marechaussee van 21 september 2007, wegens het ontbreken van referentiemateriaal de authenticiteit van deze stukken niet kan worden vastgesteld. Aldus is de rechtbank, zo betogen de vreemdelingen, ten onrechte eraan voorbijgegaan dat zij, in het licht van de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 8 oktober 2007 in zaak nr. 200704465/1; www.raadvanstate.nl), in de beroepsfase de authenticiteit van de stukken nog hadden moeten kunnen aantonen. Volgens de vreemdelingen hebben zij hiertoe geen mogelijkheid gehad. De staatssecretaris heeft aan hen deze stukken, ondanks verscheidene uitdrukkelijke verzoeken hiertoe, niet doen toekomen, aldus de vreemdelingen.

2.2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit

voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.3. De vreemdelingen hebben eerder, op 10 juni 2004, aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij onderscheiden besluiten van 1 december 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvragen afgewezen. De besluiten van 28 augustus 2008 zijn van gelijke strekking als die van 1 december 2004, zodat op de tegen die besluiten ingestelde beroepen voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2.4. De vreemdelingen hebben, ten betoge dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst, Colombia, een reëel risico lopen te worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen en daarom in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, bij hun aanvragen van 19 september 2007 nieuwe stukken ingebracht, waaronder een brief van een medewerker van het Colombiaanse Openbaar Ministerie van 25 oktober 2006, een brief van de Gemeentelijke adviesraad voor de Ontwikkeling, de Veiligheid en de Vrede van 7 november 2006, een brief van het Hoofd van de Communautaire Politie van 10 november 2006 en een brief van een medewerker van de Regionale Ombudsman van Valle del Cauca van 15 november 2006.

2.2.5. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer voormelde uitspraak van 8 oktober 2007), kunnen door de desbetreffende vreemdeling overgelegde stukken niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, indien de authenticiteit ervan niet kan worden vastgesteld. Als niet reeds in de bestuurlijke fase is komen

vast te staan dat sprake is van authentieke stukken, is het aan de vreemdeling dit in beroep alsnog aan te tonen.

2.2.6. Nu onbetwist is dat de vreemdelingen niet in de gelegenheid zijn gesteld de authenticiteit van de door hen ingebrachte stukken aan te tonen, omdat de originele stukken zich onder de staatssecretaris bevonden en ondanks hun verzoek niet aan hen ter beschikking zijn gesteld, heeft de rechtbank in de omstandigheid dat de Koninklijke Marechaussee vanwege het ontbreken van referentiemateriaal de authenticiteit van deze stukken niet kon vaststellen ten onrechte aanleiding gezien voor het oordeel dat deze stukken geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden behelzen. De rechtbank is hiermee ten onrechte eraan voorbijgegaan dat onder deze omstandigheden aan de vreemdelingen, zoals uit de onder 2.2.5. beschreven jurisprudentie van de Afdeling volgt, in beroep gelegenheid moest worden geboden om alsnog de authenticiteit van de stukken aan te tonen. De grieven slagen.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaken met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen. De rechtbank zal de vreemdelingen gelegenheid moeten bieden om alsnog de authenticiteit van eerdergenoemde stukken aan te tonen. Voor zover zich daarbij de omstandigheid mocht voordoen dat de vreemdelingen niet de beschikking over deze stukken krijgen, dient de rechtbank te bezien welke betekenis daaraan toekomt bij de beantwoording van de vraag of de stukken nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van die kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 30 juli 2009 in zaken nrs. 08/31826 en 08/31832;
- III. wijst deze zaken naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdelingen in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

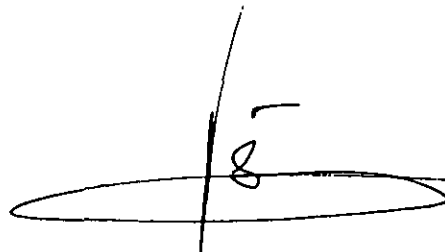
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 januari 2010

418.

Verzonden: 15 januari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

Datum/tijd ontv.
6. AUG. 2009 12:15

08/08/2009

12:17

NR. 546

P. 3

P.003

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 30 juni 2009

inzake

nationaliteit Colombiaanse,
eisers,

en

1

1

nationaliteit Colombiaanse,
eisers,

hierna te noemen eisers,
gemachtigde mr. R. Van

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. J.E.P. Pijnenburg.

Procesverloop

Bij besluit van 28 augustus 2008 heeft verweerder de aanvraag van eisers tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Eisers hebben op 2 september 2008 tegen deze besluiten beroep ingesteld.

De zaken zijn behandeld ter zitting van 25 juni 2009, waar eisers zijn verschenen in persoon, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. De rechtbank stelt vast dat eisers reeds eerder, te weten op 10 juni 2004, een asielaanvraag hebben gedaan. Ter onderbouwing van deze asielaanvraag hebben eisers

Datum/tijd ontv.

08/08/2009

12:17

P.004

6. AUG. 2009 12:15

NR. 546

P. 4

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

2

aangevoerd dat zij Colombia hebben verlaten naar aanleiding van een poging tot ontvoering van hun zoon op 6 november 2003 door de FARC. De verdachte van deze poging tot ontvoering is door de politie opgepakt. Vanaf eind april 2004 kregen eisers dreigefoonnetjes en een dreigbrief, vermoedelijk gepleegd en afkomstig van de man die heeft geprobeerd de zoon van eisers te ontvoeren, dan wel van de groepering waartoe hij behoort. Begin mei 2004 kregen eisers van het Openbaar Ministerie (hierna: het OM) te horen dat de verdachte was vrijgelaten en dat zij aangifte konden doen van de dreigementen op het politiebureau. Daarbij is eisers verteld dat de politie hen alle hulp zou bieden, maar dat zij rekening moesten houden met het feit dat de politie het ook druk had met de vele misdaden in Cali. Eisers hebben zich vervolgens tot de ombudsman gewend, die hen adviseerde Colombia te verlaten.

2. De procedure ten aanzien van de eerste aanvraag is afgesloten met een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 12 oktober 2006 (200603566/1). Hierbij is het hoger beroep van verweerder tegen de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 13 april 2006 (AWB 04/58109 en 04/58104) gegrond verklaard, waarna de uitspraak van de rechtbank is vernietigd en de Afdeling zelf in de zaak heeft voorzien. De rechtbank oordeelde dat - kort gezegd - gelet op het ambtsbericht van 19 januari 2005, niet viel in te zien dat de door de Colombiaanse autoriteiten aan eisers geboden bescherming kon worden aangemerkt als effectieve bescherming tegen de concrete bedreigingen door de FARC. Volgens de Afdeling werd - kort gezegd - door verweerder echter terecht aangevoerd dat uit de verklaringen van eisers niet was gebleken dat de Colombiaanse autoriteiten eisers geen bescherming konden bieden. Derhalve had verweerder op goede gronden geoordeeld dat eisers niet in aanmerking kwamen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

3. Op 19 september 2007 hebben eisers een tweede aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.

4. De rechtbank overweegt ambtshalve als volgt.

5. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) is, indien na een geheel of deels afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

6. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst als ware het een eerste afwijzing (het 'ne bis in idem'-beginsel). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

7. Gelet op het vorenstaande dient de rechtbank zelfstandig te onderzoeken of aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd voordat tot een eventuele beoordeling van het door verweerder genomen besluit op de herhaalde aanvraag kan worden overgegaan. Onder nieuw gebleken feiten en omstandigheden moeten onder andere worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit - in casu 1 december 2004 - of feiten en

Datum/tijd ontv.
: 6. AUG. 2009 12:15

08/08/2009 12:17

NR. 546 P. 5

P.008

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

3

omstandigheden van vóór het eerdere besluit die niet vóór het nemen van dat besluit behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten en omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een inhoudelijke rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

8. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 van de Awb ziet dit artikel niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sedert de beslissing op een eerdero soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

9. Slechts op grond van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen, zoals blijkt uit het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998 (JV 1998, 45).

10. Eisers hebben ter onderbouwing van hun tweede asielaanvraag het volgende aangevoerd. Allereerst hebben eisers aangevoerd dat vrienden van hen zijn vermoord nadat zij vrijwillig waren teruggekeerd naar Colombia. De zaak van deze vrienden komt overeen met de zaak van eisers en eisers zijn bang dat hen dit ook overkomt indien zij terugkeren naar Colombia. Voorts is de zus van eisers, die in dezelfde straat woonde als eisers, lastiggevalen en bedreigd door de man die de zoon van eisers heeft trachten te ontvoeren, waarvan zij aangifte heeft gedaan. Er is een doofstomme jongen vermoord die in het huis van de zus van eisers aan het spelen was met haar zoon. Volgens eisers heeft de moordenaar het kind aangezien voor de zoon van de zus van eisers. Nadat de zus van eisers haar woning had verlaten en verhuurd, werd het zoontje van de familie die deze woning had gehuurd vermoord. De zus van eisers heeft Colombia inmiddels verlaten en verblijft nu in Ecuador. De United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) heeft verklaard dat zij niet teruggestuurd mag worden naar Colombia. Volgens eisers kan geen sprake zijn van redelijke beschermingsmogelijkheden voor eisers door de autoriteiten in de zin van artikel 7, tweede lid, van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 (hierna: de Definitierichtlijn). Eisers wijzen hierbij op pagina 71 van het ambtsbericht van januari 2006, waarin staat:

"In Colombia bestaan verschillende beschermingsprogramma's die in meer of mindere mate bescherming bieden aan mensen die door guerrilla's of paramilitairen worden bedreigd. In de meeste gevallen kan de overheid geen effectieve bescherming bieden."

Eisers hebben zich voorts beroepen op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, omdat er duidelijk sprake is van willekeurig geweld door de FARC en de autoriteiten niet in staat zijn om hiertegen effectieve bescherming te bieden.

Daarnaast hebben eisers zich beroepen op paragraaf 43 van het United UNHCR- Handbook, een publicatie van het UNHCR van 28 december 2005 waaruit blijkt dat zelfs Colombianen die naar het buitenland vluchten en na jaren in hun land terugkwamen, werden vermoord, en op een andere zaak van 8 juni 2006 van verweerder waarin verweerder positief heeft

Datum/tijd ontv.
6. AUG. 2009 12:15

06/08/2009 12:17

NR. 546 P. 6

P.006

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

4

beschikt. Ten slotte hebben eisers aangevoerd dat zij aldus concrete aanwijzingen hebben dat juist zij een reëel gevaar lopen bij terugkeer naar Colombia en dat uitzetting derhalve in strijd is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

11. Eisers hebben ter onderbouwing van hun aanvraag de volgende - vertaalde - bijlagen overgelegd:

- krantenartikelen van verschillende data over de moord op vrienden van de familie die op vrijwillige basis zijn teruggekeerd naar Colombia;
- krantenartikel d.d. 8 juli 2006 over de moord op een doofstomme jongen, een vriendje van de zoon van de zus van eiseres;
- huurcontract d.d. 23 augustus 2006 terzake van de verhuur van de woning van de zus van eiseres;
- overlijdensakte en verklaring van de arts d.d. 5 oktober 2006 van het overlijden van het zoontje van de familie die de woning van de zus van eiseres had gehuurd;
- verklaring van aangifte d.d. 25 oktober 2006 van de zus van eiseres van bedreigingen door de man die de zoon van eisers heeft trachten te ontvoeren;
- brief van het OM d.d. 25 oktober 2006, waarin de commandant van het politiebureau wordt verzocht beschermingsmaatregelen te treffen ten behoeve van de zus van eiseres;
- verklaring van de Officier van Justitie d.d. 25 oktober 2006 over de ontvoering van de minderjarige kinderen Ospina en de afsluiting van het onderzoek hieromtrent op 28 januari 2004;
- brief van het OM d.d. 25 oktober 2006 waarin de commandant van het politiebureau wordt verzocht om bescherming te verlenen aan de zus van eiseres;
- ongedateerde brief van de Justitiële tak van de macht van de vredesrechtbank, inhoudende het advies van de Vrederechter en de Ombudsman aan de familie van de zus van eiseres om Colombia te verlaten en het verzoek aan de nationale en internationale autoriteiten om mee te werken aan de verhuizing van eisers;
- brief van de Gemeentelijke Adviesraad voor de Ontwikkeling, de Veiligheid en de Vrede (Desepaz) d.d. 7 november 2006 inhoudende een verklaring op verzoek van de advocaat als gevolmachtigde van de zus van eiseres over wat de familie heeft meegemaakt en dat zij vrezen voor de veiligheid van hun hele familie;
- verklaring van de nationale politie, afdeling Valle, d.d. 10 november 2006, inhoudende het verzoek aan de Nederlandse autoriteiten om eiser te beschermen en dat het niet raadzaam is dat eiser terugkeert naar Colombia;
- brief van de ombudsman d.d. 15 november 2006 waarin de kolonel van de politie wordt verzocht om beschermingsmaatregelen te nemen voor de familie van de zus van eiseres;
- certificaat d.d. 22 november 2006 van de Solidaire Stichting voor Maatschappelijke Ontwikkeling Funsopades inhoudende een verklaring van de zus van eiseres;
- volgens eisers op 2 maart 2007 gedateerde brief van de stichting Funsopades dat er vanaf 31 maart geen bescherming meer kan worden geboden;
- verklaring van aangifte van maart 2007 van de zus van eiseres van bedreigingen met de dood door de man die de zoon van eisers heeft getracht te ontvoeren;
- verklaring van de hogeschool van Yumbo d.d. 29 maart 2007, inhoudende de inschrijving door Funsopades van de zoon van de zus van eiseres;

Datum/tijd ontv.

08/08/2009

12:17

P.007

6. AUG. 2009 12:15

NR. 546

P. 7

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

5

- formulier van de nationale politie van Colombia d.d. 10 april 2007, inhoudende de aangifte van de zus van eisers van bedreiging met een vuurwapen van de zoon van eisers (met legalisering door een notarisverklaring);
- verklaring van het Bisdom Pasto d.d. 10 april 2007 dat de familie verblijft in een opvangtehuis van het Bisdom sinds 2 april 2007 (met legalisering door een notarisverklaring);
- verklaring van de UNHCR d.d. 11 april 2007 dat het gezin van de zus van eisers is gevlucht uit Colombia en thans in Ecuador verblijft en niet gedeporteerd mag worden.

Voorts hebben eisers ter onderbouwing van hun aanvraag de volgende - Nederlandse - bijlagen overgelegd:

- minuut van een beschikking van 8 juni 2006 waarin verweerder een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid en onder b, van de Vw 2000, heeft verleend in een Colombiaanse zaak omdat geen effectieve bescherming kon worden geboden;
- uittreksel van een publicatie van de UNHCR d.d. 28 december 2003 dat veel Colombianen geen binnenlands vluchtaalternatief hebben;
- een tijdschriftartikel over de gezinssituatie van eisers;
- medische informatie over een zoon van eisers;
- brieven van de Stichting Vluchtelingenwerk en Inburgering Regio Deventer en van het ROC Aventus, inhoudende dat eiser een gemotiveerde cursist Nederlands is en dat het ROC veel in eiser heeft gefinancierd.

12. De rechtbank ziet zich in de eerste plaats voor de vraag gesteld of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een voor eisers relevante wijziging van het recht is.

13. In de uitspraak van de Afdeling van 25 mei 2009 (LJN: BI4791) heeft de afdeling overwogen dat uit het arrest van 17 februari 2009 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: HvJ EG) blijkt dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder a, van de Definitierichtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, of in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging. Volgens de Afdeling voorziet artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in de aldus vereiste bescherming, nu deze bepaling de grondslag biedt voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het EVRM worden bestreken en laatstgenoemde bepaling mede ziet op de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

14. Gezien het vorenstaande overweegt de rechtbank dat geen sprake is van een wijziging van recht, nu de toets aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn ligt besloten in de toets aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 en aldus van artikel 3 van het EVRM en de daarbij behorende jurisprudentie (uitspraak van het EHRM van 17 juli 2008, JV 2008, 329), welke toets reeds in de eerste asielprocedure aan de orde is gekomen. Ter ondersteuning van dit standpunt verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling van 25 juni 2009 (LJN: BJ1596).

Datum/tijd ontv.

06/08/2009

12:17

NR. 546 P. 8

P.008

6. AUG. 2009 12:16

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

6

15. Vervolgens ziet de rechtbank zich voor de vraag gesteld of eisers in dit verband nieuwe feiten en veranderde omstandigheden hebben aangevoerd in die zin dat er in Colombia, meer in het bijzonder Cali, thans sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in voornoemde jurisprudentie.

16. Bij de zienswijze van 13 augustus 2008 hebben eisers een rapport van de International Crisis Group van mei 2007, een rapport van de UNHCR van 29 februari 2008 en een brief van Amnesty International van 31 maart 2008 overgelegd, waaruit volgens eisers blijkt dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict tussen de FARC en het leger en met andere groeperingen.

17. De rechtbank stelt vast dat er inmiddels een nieuw ambtsbericht is uitgebracht, namelijk het ambtsbericht van september 2008. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie in zijn algemeenheid gedurende de verslagperiode aanzienlijk is verbeterd. De veiligheidssituatie in het departement Valle Del Cauca, waarvan Cali de hoofdstad is, is verslechterd door een toename van het aantal bendes en moorden. De verslechtering van de veiligheidssituatie staat echter los van de FARC, waarvoor eisers stellen te vrezen. Indien de verslechtering van de algemene veiligheid in Cali kan worden aangemerkt als een nieuw feit of een veranderde omstandigheid, dan kan dit naar het oordeel van de rechtbank echter op voorhand niet afdoen aan het eerdere besluit van 1 december 2004. Uit het ambtsbericht van september 2008 blijkt immers niet van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, laat staan van een dergelijk conflict waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat eisers bij terugkeer naar Colombia, meer in het bijzonder Cali, louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op de in artikel 15, aanhef en onder o, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging.

18. De rechtbank overweegt vervolgens dat de onderhavige kwestie zich voorts toespitst op de vraag of sprake is van een nieuw feit of veranderde omstandigheid, in die zin dat eisers aannemelijk hebben gemaakt dat de Colombiaanse autoriteiten thans geen effectieve bescherming (meer) kunnen bieden aan eisers.

19. Volgens eisers is de algemene situatie in Colombia na de eerste asielprocedure van eisers verslechterd en kunnen de autoriteiten in de meeste gevallen geen effectieve bescherming bieden. Eisers hebben hierbij verwezen naar het ambtsbericht over Colombia van januari 2006. Dit standpunt dient naar het oordeel van de rechtbank te falen, nu uit het meest recente ambtsbericht van september 2008 niet blijkt dat geen effectieve bescherming kan worden geboden.

20. Terzake van de genoemde door eisers bij de aanvraag overgelegde bijlagen overweegt de rechtbank als volgt.

21. De Koninklijke Marechaussee (hierna: de KMar) heeft de door eisers overgelegde vertaalde bijlagen bij de tweede asielaanvraag onderzocht. De KMar is tot de conclusie gekomen dat, in verband met het niet voorhanden hebben van referentiemateriaal, geen uitspraak kan worden gedaan voor wat betreft de echtheid van de documenten. Deze conclusie is mede tot stand gekomen na overleg met een medewerker van Bureau Documenten te Zwolle.

22. De rechtbank is van oordeel dat, nu de authenticiteit van de door eisers overgelegde documenten niet kan worden vastgesteld, geen sprake kan zijn van nieuwe feiten of

Datum/tijd ontv.

08/08/2009

12:17

P.009

6. AUG. 2009 12:16

NR. 546 P. 9

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

7

veranderde omstandigheden. De rechtbank verwijst in dit kader tevens naar de uitspraak van de Afdeling van 8 oktober 2007 (JV 2007, 529).

23. Eisers hebben in beroep aangevoerd dat uit de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevensitzingsplaats Amsterdam van 10 juni 2008 (LJN: BD8289) blijkt dat de enkele omstandigheid dat de authenticiteit van documenten niet kan worden vastgesteld, onvoldoende is voor de conclusie dat de documenten niet authentiek, en dus geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn. De rechtbank volgt eisers niet in dit standpunt, nu laatstgenoemde uitspraak niet van de Afdeling afkomstig is en deze om die reden niet kan afdoen aan de genoemde uitspraak van de Afdeling van 8 oktober 2007. De door de gemachtigde van eisers ter zitting genoemde uitspraak van 30 juli 2007 (LJN: BC8258) leidt de rechtbank, gelet op het vorenstaande, evenmin tot een ander oordeel. Terzake van het standpunt van eisers dat het vreemd is dat de KMar geen referentiemateriaal voorhanden heeft, overweegt de rechtbank dat dit niet afdoet aan het deskundigenoordeel van de KMar, nu in de uitspraak van de Afdeling van 26 juli 2005 (LJN: AU0346) is overwogen dat de omstandigheid dat de KMar niet genoeg referentiemateriaal heeft om bepaalde documenten op echtheid te onderzoeken, voor rekening en risico van de vreemdeling komt. Dat het volgens eisers in strijd is met artikel 6 van het EVRM dat verweerder de door eisers overgelegde bijlagen, ondanks hun verzoek hiertoe, niet retour hebben gestuurd opdat zij een eventuele contra-expertise konden laten verrichten, volgt de rechtbank niet, gelet op de uitspraak van het EHRM van 5 oktober 2000 (JV 2000, 264). Hierin is bepaald dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op procedures die betrekking hebben op de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen. Reeds om deze reden ziet de rechtbank geen aanleiding om in te gaan op het ter zitting door de gemachtigde van eisers gemaakte verzoek om verweerder de genoemde bijlagen te doen overleggen.

24. Daarbij merkt de rechtbank - ten overvloede - op dat de documenten voor het grootste gedeelte betrekking hebben op andere personen dan eisers. Eisers hebben met deze documenten derhalve niet aannemelijk gemaakt dat zij thans niet meer effectief beschermd zouden kunnen worden door de Colombiaanse autoriteiten. Het beroep van eisers op paragraaf 43 van het UNHCR-Handbook, dient om deze reden eveneens te falen. Eisers dienen immers aannemelijk te maken dat de Colombiaanse autoriteiten hen geen effectieve bescherming kunnen bieden. Bovendien zijn de problemen van de zus van eisers niet aannemelijk, nu de documenten hieromtrent niet authentiek zijn bevonden.

25. Voor zover de documenten zien op de persoonlijke situatie van eisers, zoals de verklaring van de Officier van Justitie d.d. 25 oktober 2006, waarin ook is genoemd dat de zoon van eisers is ontvoerd, werpen zij geen nieuw licht op de zaak. Deze gegevens waren al bekend in de vorige asielprocedure van eisers.

26. Terzake van de Nederlandse bijlagen - die door eisers zijn overgelegd maar waarop door eisers overigens geen beroep is gedaan - overweegt de rechtbank dat deze evenmin als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden kunnen worden aangemerkt, nu deze documenten, behoudens de beschikking van verweerder van 8 juni 2006, geen asielgerelateerde gronden betreffen. Wat betreft de medische documenten van de zoon van eisers, merkt de rechtbank nog op dat, gelet op de uitspraken van het EHRM van 2 mei 1997 (RV 1997, 70) en van 6 februari 2001 (JV 2001, 103) en de uitspraak van de Afdeling van 8 november 2005 (JV 2005, 477), in zeer uitzonderlijke gevallen een medische noodsituatie kan leiden tot een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Naar het oordeel van de

Datum/tijd ontv.

08/08/2009

12:17

NR. 546

P. 10

P.010

6. AUG. 2009 12:16

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

8

rechtbank is in dit geval echter geen sprake van een uitzonderlijke situatie zoals bedoeld in de genoemde jurisprudentie.

27. Terzake van de beschikking van verweerder van 8 juni 2006 waarnaar eiser heeft verwezen, inhoudende de verlening van een verblijfsvergunning asiel, merkt de rechtbank op dat niet aannemelijk is gemaakt dat de zaken op relevante punten overeenstemmen. Daarbij is in het onderhavige geval sprake van een herhaalde aanvraag en in de zaak waarnaar wordt verwezen van een eerste asielaanvraag.

28. De rechtbank overweegt dat de door eisers overgelegde documenten aldus niet tot het oordeel leiden dat sprake is van nieuwe feiten en veranderde omstandigheden waaruit blijkt dat de Colombiaanse autoriteiten geen effectieve bescherming kunnen bieden aan eisers. Eisers grief dat uitzetting van eisers in strijd is met artikel 3 van het EVRM, kan derhalve niet worden gevolgd.

29. In de aanvulling van hun beroep op 22 april 2009 hebben eisers de rechtbank laten weten dat de vader van eiser is vermoord op 20 februari 2009. Ter onderbouwing hebben eisers de overlijdensakte, verklaringen van de autoriteiten van Colombia en krantenberichten overgelegd. Eisers hebben de rechtbank verzocht dit nieuwe feit mee te nemen op grond van artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000.

30. Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden, die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor onopelaatbaar wordt vertraagd. Het moet daarbij gaan om feiten of omstandigheden die tussen het bestreden besluit en de behandeling bij de rechtbank zijn opgekomen, en tijdig zijn ingeroepen, omdat zij niet eerder, dus vóór het besluit, konden en derhalve, behoorden te worden aangevoerd dan wel - in geval van bewijsstukken - overgelegd. Ingevolge artikel 83, tweede lid, van de Vw 2000 wordt alleen rekening gehouden met feiten en omstandigheden indien deze relevant zijn voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning.

31. De rechtbank overweegt dat, nu de authenticiteit van de overlijdensakte en van de verklaringen niet is vastgesteld en nu het niet duidelijk is of de krantenartikelen afkomstig zijn uit een objectieve bron, deze niet kunnen worden aangemerkt als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden. De rechtbank verwijst hierbij naar hetgeen de rechtbank reeds heeft overwogen ten aanzien van de bij de aanvraag overgelegde bijlagen. Bovendien kan de moord op de vader van eiser op voorhand niet afdoen aan het eerdere besluit, daar op geen enkele wijze blijkt dat die dood samenhangt met het relas van eisers. Eisers hebben hiernaar niet aannemelijk gemaakt dat de Colombiaanse autoriteiten hen geen effectieve bescherming kunnen bieden.

32. Tenslotte is evenmin gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden.

33. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, hebben eisers aan hun aanvraag van 19 september 2007 geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag gelegd. Hieruit volgt dat het besluit van 1 december 2004, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen, niet door de bestuursrechter kunnen worden getoetst.

Datum/tijd ontv.

08/08/2009

12:17

P.011

6. AUG. 2009 12:16

NR. 546 P. 11

Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

9

34. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

35. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

36. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

37. Beslist wordt als volgt.

Datum/tijd ontv.

08/08/2009

12:17

6. AUG. 2009 12:16

NR. 546 P. 12

P.012

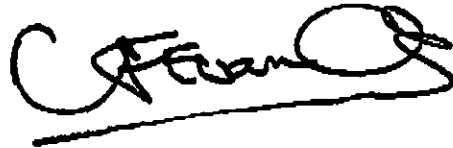
Zaaknummer: AWB 08/31826 en AWB 08/31832

10

Bestissing
De rechtbank,

- verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C.F.E. van Olden-Smit als rechter in tegenwoordigheid van
mr. E.C.J. Kohl als griffier en in het openbaar uitgesproken op 30 juli 2009.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

06 AUG. 2009

Datum/tijd ontv.
6. AUG. 2009 12:15

06/08/2009 12:17

NR. 546 P. 1

P.001

Rechtbank 's-Gravenhage

Nevenzittingsplaats te 's-Hertogenbosch

Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 645, 5201 AP 's-Hertogenbosch

[] AANTEKENEN
[] PER FAX ((073) 612 40 70)

Bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch
Telefoon 078 - 6 20 20 20
Fax -

De heer mr. R. Vat
Juliansplein 25
5211 BB 's-Hertogenbosch

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerk
Luw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Hoofdzaken/voori.voorz.vreemd.
mevr E.J.M. Löwe
073-6202800

Bij beantwoording de datum en
oms kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

6 augustus 2009
procedurenummer 08 / 31826 BEPTDN V95 A1 G239
casusnummer
20080364RV/ad

het beroep / verzoek van
justitienummer: 0406.10.0403
V-nummer:

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

XW003

Datum/tijd ontv.
- 6. AUG. 2009 12:15

08/08/2009 12:17

NR. 546 P. 2

P.002

Rechtbank 's-Gravenhage

Nevenzittingsplaats te 's-Hertogenbosch

Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 845, 5201 AP 's-Hertogenbosch

[] AANTEKENEN
[] PER FAX ((073) 612 40 70)

Bezoekadres
Leeuwenstein 8
5228 BA 's-Hertogenbosch
Telefoon 073 - 6 20 20 20
Fax -

De heer mr. R. Vat
Julianaplein 25
5211 BB 's-Hertogenbosch

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer stelling
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Hoofdzaken/voorz.vreemd.
mevr E.J.M. Löwe
073-6202800

Bij beantwoording de datum en
oms kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

6 augustus 2009
procedurenummer 08 / 31832 BEPTDN V95 A1 G239
casusnummer
20080364 RV/ad

het beroep / verzoek van

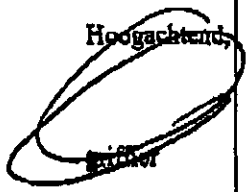
justitienummer: 0406.10.0403
V-nummer:

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijst ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

Bijl.

Baudoin

a · d · v · o · c · a · t · e · n

mr P.J.A.M. Baudoin
 mw mr R. Coenders - El Dahri
 mr R. Vat
 mw mr A.J.C.W. van de Ven*

advocaten

mw A. Dulf
 mw A.M. Sterrenburg

secretariaat

1

Jultaanplein 25
 5211 BB 's-Hertogenbosch
 ☎ 073-6143777
 fax 073-6124070
 e-mail: info@baudoinadvocaten.nl
 internet: www.baudoinadvocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 AUG 2009	
ZAAKNR.	200906215/1/V2
AAN:	V2
BEHANDELD DO:	PAR:

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 's-GRAVENHAGE

Vooruit per fax: 070-3651380

's-Hertogenbosch, 18 augustus 2009

Ons kenmerk : 20090354RV/ad

Inzake :

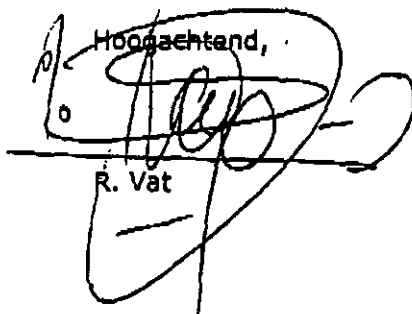
alsmede hun vier minderjarige kinderen

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij doe ik u, per fax en per post, een hoger beroepsschrift toekomen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch d.d. 30 juli 2009 met kenmerk Awb 08/31826 en 08/31832.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en wacht uw berichten af.

Hoogachtend,

R. Vat

Baudoin
a . d . v . o . c . a . t . e . n

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE
Vreemdelingenzaken

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake:

appellanten

gemachtigde: mr R. Vat

advocaat te 's-Hertogenbosch

tegen:

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

te 's-Gravenhage

verweerster

Baudoin

a · d · v · o · c · a · t · e · n

2

Achtergrond

Appellanten zijn

geboren op

alsmede hun vier minderjarige kinderen, allen van Colombiaanse nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiezende te (), aan het Julianaplein 25 op het kantoor van de advocaat mr. R. Vat, door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Appellanten komen in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch d.d. 30 juli 2009, verzonden op 6 augustus 2009, met als kenmerk: AWB 08/31826 (**productie 1**), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikkingen van 28 augustus 2008 ongegrond heeft verklaard.

In het onderstaande zullen appellanten de grieven tegen de uitspraak weergeven alsmede een toelichting daarop.

Procedure

Op 19 september 2007 hebben appellanten een tweede aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Middels de besluiten van 28 augustus 2008, zijn de aanvragen afgewezen. Op 2 september 2008 is er beroep ingesteld hetgeen heeft geleid tot de thans bestreden uitspraak.

Grieven

Appellanten hebben een zestal grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 6 onder overweging 17:

De rechtbank stelt vast dat er inmiddels een nieuw ambtsbericht is uitgebracht, namelijk het ambtsbericht van september 2008. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie in zijn algemeenheid gedurende de verslagperiode aanzienlijk is verbeterd. De veiligheidssituatie in het departement Valle Del Cauca, waarvan Cali de hoofdstad is, is verslechterd door een toename van het aantal bendes en moorden. De verslechtering van de veiligheidssi-

Baudoin

a . d . v . o . c . a . t . e . n

3

tuatie staat echter los van de FARC, waarvoor elzers stellen te vrezen. Indien de verslechtering van de algemene veiligheid in Cali kan worden aangemerkt als een nieuw feit of een veranderde omstandigheid, dan kan dit naar het oordeel van de rechtbank echter op voorhand niet afdoen aan het eerdere besluit van 1 december 2004. Uit het ambtsbericht van september 2008 blijkt immers niet van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, laat staan van een dergelijk conflict waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elzers bij terugkeer naar Colombia, meer in het bijzonder Cali, louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op de in artikel 15 aanhef en onder c, van de Definitieverklaring bedoelde ernstige bedreiging.

Toelichting

Allereerst stelt de rechtbank dat appellanten stellen dat zij hebben te vrezen van de FARC. Uit het dossier blijkt nu juist dat zij niet weten of de problemen zijn voortgekomen vanuit de FARC. Noch de FARC noch andere bandes geven verklaringen af van hun criminele activiteiten. Ook uit de overgelegde originele documenten blijkt niet dat de FARC deze problemen heeft veroorzaakt. Wel is het van algemene bekendheid dat de FARC dit soort operaties uitvoert. De rechtbank heeft dit miskend.

In overweging 16 verwijst de rechtbank naar overgelegde informatie van o.a. UNHCR en Amnesty International, waaruit blijkt dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict tussen de FARC en met andere groeperingen. Vervolgens blijkt dit ook uit het ambtsbericht van september 2008, immers daarin wordt gesproken over een verslechtering van de situatie van de algemene veiligheid in Cali. Het ambtsbericht zal dit mede stelen op de informatie van o.a. Amnesty International en de UNHCR en deze stellen dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Uit het ambtsbericht blijkt niet dat er in de regio Cali geen sprake is van een binnenlands gewapend conflict en ook niet dat de rapportage van Amnesty en de UNHCR niet juist is. Er is derhalve sprake van een nieuw feit en of veranderde omstandigheden, dit heeft de rechtbank miskend.

Appellanten hebben middels hun directe familieleden in Colombia aangetoond dat er grote problemen zijn voor hen alsmede voor hun directe familieleden. Aangetoond is dat de zuster van appellante is uitgeweken naar Ecuador (zie officieel document van de UNCR), aangemoedigd door de Colombiaanse autoriteiten en de UNHCR en dat de vader van appellant op straat is dood geschoten, nadat zijn naam werd geroepen. Hieruit blijkt dat de vader niet per ongeluk is vermoord. Appellanten vragen zich af hoe de rechtbank nu tot

Baudoin

a · d · v · o · c · a · t · e · n

4

de conclusie kan komen dat er geen sprake is van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij bij terugkeer een reëel risico lopen op de in artikel 15, aanhef onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreigingen. Zeker gezien het feit dat het ambtsbericht spreekt over de "algemene" situatie. Appellanten zijn van mening dat er ook sprake is van specifieke redenen welke te maken hebben met de persoonlijke omstandigheden van appellanten die maken dat er sprake is van een artikel 15c DRI situatie. Appellanten beroepen zich op het Elgafaji-arrest van 17 februari 2009 (Hof van Justitie EG, 17 februari 2009, C-465/07, NAV 2009/11 m.nt. Battjes). Ook dit heeft de rechtbank miskend.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 6 onder overweging 22:

"De rechtbank is van oordeel dat, nu de authenticiteit van de door elzers overgelegde documenten niet kan worden vastgesteld, geen sprake kan zijn van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden. De rechtbank verwijst in dit kader tevens naar de uitspraak van de Afdeling van 8 oktober 2007 (JV 2007,529)"

Toelichting

In de zienswijze is aan verweerder verzocht om teruggave van de documenten, om deze door een andere instantie te laten onderzoeken. Dit is in het beroepsschrift nogmaals gevraagd. Deze documenten zijn niet teruggegeven door verweerder. Uw Afdeling heeft in de door de rechtbank genoemde uitspraak gesteld dat het aan de vreemdeling is om de authenticiteit aan te tonen en er is aan toegevoegd dat dit zelfs nog in de beroepsfase kan worden aangetoond. Dit punt heeft de rechtbank kennelijk niet opgemerkt en hieraan is volledig voorbij gegaan. Deze documenten zijn de kern van de herhaalde aanvraag en het onthouden van de mogelijkheid om de authenticiteit aan te tonen is in strijd met een zorgvuldige procedure en de kern van uw uitspraak van 8 oktober 2007. Ook dit heeft de rechtbank miskend.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder overweging 23:

"Eisers hebben in beroep aangevoerd dat uit de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 10 juni 2008 (LJN:BD8289) blijkt dat de enkele omstandigheid dat de authenticiteit van documenten niet kan worden vastgesteld, onvoldoende is voor de conclusie dat de documenten niet authentiek, en dus geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn. De rechtbank volgt elzers niet in dit

Baudoin

a · d · v · o · c · a · t · e · n

5

standpunt, nu laatstgenoemde uitspraak niet van de Afdeling afkomstig is en deze om die reden niet kan afdoen aan de genoemde uitspraak van de Afdeling van 8 oktober 2007 (- -).*

Toelichting.

De genoemde uitspraak van de rechtbank Amsterdam is ruim 8 maanden na de uitspraak van uw Afdeling van 8 oktober 2007 en voor zover ik heb kunnen nagaan is er geen hoger beroep ingesteld. Appellanten zijn van mening dat zij terecht op deze uitspraak een beroep hebben gedaan en de overweging van de rechtbank 's-Hertogenbosch raakt kant noch wal. Immers, in de visie van de rechtbank 's-Hertogenbosch is het kennelijk onmogelijk dat uw Afdeling tot "inkeer" kan komen en dat dit tot een andere opvatting kan leiden. De rechtbank is kennelijk van mening dat een uitspraak van uw Afdeling niet opzij gezet kan worden door een rechtbank, ondanks een goede motivering. Nu verweerder hier niet tegen in beroep is gegaan is ook verweerder kennelijk de mening van de rechtbank Amsterdam toegedaan. Het recht is constant in beweging en daardoor ook de overwegingen van de Afdeling. Dit heeft de rechtbank 's-Hertogenbosch miskend.

Grief 4

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder overweging 23 verder:

" (--) Terzake van het standpunt van eisers dat het vreemd is dat de KMar geen referentiemateriaal voorhanden heeft, overweegt de rechtbank dat dit niet afdoet aan het deskundigenoordeel van de KMar, nu in de uitspraak van de Afdeling van 26 juli 2005 (LIN:AU0346) is overwogen dat de omstandigheid dat de Kmar niet genoeg referentiemateriaal heeft om bepaalde documenten op echtheid te onderzoeken, voor rekening en risico van de vreemdeling komt (--)".

Toelichting

In de zienswijze is reeds aangegeven dat appellanten het vreemd vinden dat in een land als Nederland niet de authenticiteit van documenten kan worden vastgesteld. Zelfs niet nu er een speciaal bureau voor is opgericht. Er is gevraagd waarom er geen expertise is gedaan op grond van bijvoorbeeld de inktkwallet en de stempels en op grond van overgelegde documenten in andere zaken. Zo blijkt uit de overgelegde minuut dat in die zaak ook een twintigtal documenten zijn overgelegd. Hier zal toch ook sprake geweest zijn van stempels en inkt etc. Er moet derhalve referentiemateriaal zijn. Appellanten vinden dat dit niet kan en dat dit niets meer met een rechtvaardige procedure te maken heeft. ***Appellanten vragen zich af waarom een brief van de UNHCR niet op waarheid zou***

berusten en waarom deze niet op authenticiteit is te onderzoeken?? Hierbij komt ook nog dat verweerder, zoals hierboven in grief 2 is toegelicht, appellanten ook niet de mogelijkheid hebben geboden om zelf de authenticiteit te laten onderzoeken, door de documenten van appellanten *onrechtmatig* onder zich te houden. De rechtbank heeft dit alles miskend.

Grief 5

Ten onrechte overweegt de rechtbank in overweging 24:

"Daarbij merkt de rechtbank – ten overvloede – op dat de documenten voor het grootste gedeelte betrekking hebben op andere personen dan eisers. Eisers hebben met deze documenten derhalve niet aannemelijk gemaakt dat zij thans niet meer effectief beschermd zouden kunnen worden door de Colombiaanse autoriteiten. Het beroep van eisers op paragraaf 43 UNHCR Handbook, dient om deze reden eveneens te falen. Eisers dienen immers aannemelijk te maken dat de Colombiaanse autoriteiten hen geen effectieve bescherming kunnen bieden. Bovendien zijn de problemen van de zus van eiseres niet aannemelijk nu de documenten hieromtrent niet authentiek zijn bevonden".

Toelichting

De rechtbank merkt op dat de documenten voor het grootste deel betrekking hebben op andere personen. Appellanten vragen zich af waarom de rechtbank hier niet spreekt over het feit dat het directe familieleden betreft. Kennelijk is de rechtbank ook van mening dat er ook documenten zijn die wel betrekking hebben op appellanten persoonlijk. Overigens heeft de rechtbank miskend dat appellanten zelf niet meer voor de benodigde documenten konden zorgen omdat zij in Nederland waren. Bovendien blijkt uit de hele procedure dat de achtergebleven zuster van appellante in de problemen is gekomen nadat appellanten Colombia hadden verlaten, zelfs zo erg dat de zuster is toegelaten in het buurland Ecuador, hier is sprake van een causaal verband. Appellanten wijzen op de overgelegde verklaring van de nationale politie, afdeling Valle, d.d. 10 november 2006, waarin aan de Nederlandse autoriteiten het verzoek wordt gedaan om appellanten te beschermen en hen niet terug te sturen naar Colombia. Het beroep op paragraaf 43 van het Handbook is mede gedaan vanwege de problematiek van de directe familieleden. Het is onbegrijpelijk dat de rechtbank stelt dat de problemen van de zus niet aannemelijk zijn nu de documenten niet authentiek zijn bevonden. Appellanten wijzen u op hetgeen hierboven is gesteld inzake de brief van de UNHCR en de weigering om de documenten af te geven.

Grief 6

Ten onrechte overweegt de rechtbank in overweging 31;

"De rechtbank overweegt dat, nu de authenticiteit van de overlijdensakte en van de verklaringen niet is vastgesteld en nu niet duidelijk is of de krantenartikelen afkomstig zijn uit een objectieve bron, deze niet kunnen worden aangemerkt als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden. De rechtbank verwijst hierbij naar hetgeen de rechtbank reeds heeft overwogen ten aanzien van de aanvraag overgelegde bijlagen. Bovendien kan de moord op de vader van elser op voorhand niet afdoen aan het eerdere besluit, daar op geen enkele wijze blijkt dat die dood samenhangt met het relaas van eisers. Eisers hebben hiermee niet aannemelijk gemaakt dat de Colomblaanse autoriteiten hen geen effectieve bescherming kunnen bieden".

Toelichting

Ook hier verbazen appellanten zich zeer. Verweerder heeft nergens verklaard dat de overlijdensakte niet op authenticiteit kan worden onderzocht ook niet de verklaringen. Waarop de rechtbank dit baseert is onduidelijk. In ieder geval kan het niet zo zijn dat de rechtbank bepaalt of iets is te onderzoeken op authenticiteit. Het is aan verweerder om vast te stellen of iets kan worden onderzocht. De rechtbank heeft geen kennis van het onderzoeken van documenten. Vervolgens is de opmerking dat kranten geen objectieve bron zijn ook onduidelijk. Appellant heeft de dood van zijn vader aangetoond middels de overlijdensakte en dit gestaafd met verschillende krantenartikelen. Hoe het beter en nog duidelijker en gemotiveerder moet in de Nederlandse asielprocedure is appellanten volkomen onduidelijk. Ter zitting is nog expliciet gewezen op het feit dat de dader van de moord op vader eerst zijn naam riep en daarna schoot. Dit wordt in de krantenartikelen bevestigd. Hierdoor is het aannemelijk dat het bepaald geen roofmoord was en dat de mogelijkheid niet valt uit te sluiten dat dit te maken heeft met de problematiek van appellanten. Hoe dit nog nader moet worden aangetoond is appellanten niet duidelijk. Overigens wordt gesteld dat nu dit de motivering is van de rechtbank er geen sprake is dat de dood van de vader onderhevig is aan artikel 4:6 Awb. Dit feit moet dan gezien worden als een zodanig feit dat er sprake is van een nieuwe asielaanvraag. Dit alles heeft de rechtbank miskend.

Baudoin
a · d · v · o · c · a · t · e · n

8

CONCLUSIE

Gelet op het bovenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellanten verzoeken uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en doende wat de rechtbank had behoren ter doen het Inleidende beroep gegrond te verklaren en de besluiten van verweerder te vernietigen.

's-Hertogenbosch, 18 augustus 2009

R. Vat
gemachtigde

namens deze getekend door: mr. P.J.A.M. Baudoin